

..ΤΟ ΟΧΙ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑΣΕΝΚΟ ΣΤΟΝ ΕΚΒΙΑΣΜΟ ΤΟΥ Δ.Ν.Τ. ΓΙΑ

....Γράφει: ο Πάνος Καλουδάς.

...Σε συνέντευξη τύπου, που έδωσε ο πρόεδρος της Λευκορωσίας Αλεξάντερ Λουκασένκο, κατήγγειλε ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Παγκόσμια Τράπεζα προσφέρθηκαν να δώσουν στήριξη στην χώρα, με άτοκα δάνεια και διευκολύνσεις με την προϋπόθεση εφαρμογής αυστηρής καραντίνας και μέτρων καταστολής κατά του πληθυσμού. Κάτι που δυναμικά το αρνήθηκε ο πρόεδρος της χώρας, σεβόμενος τους πολίτες του. Σεβόμενος τον λαό του. Κάτι που άλλοι δεν το έκαναν. Ούτε και ο δικός μας πρωθυπουργός σεβάστηκε το κύρος την ελευθερία και την αξιοπρέπεια, του λαού του. Οι ισχυρές πιέσεις του Δ.Ν.Τ. δεν στάθηκαν ικανές να πείσουν τον πρόεδρο να φερθεί άνανδρα στον λαό που τον εμπιστεύθηκε. Και του έδωσε την εξουσία.

...Η Λευκορωσία, είναι χώρα της Ανατολικής Ευρώπης, με πρωτεύουσα το Μίνσκ. Συνορεύει με την Πολωνία, την Λιθουανία, την Λετονία και στα ανατολικά, με τη Ρωσία και νότια με την Ουκρανία. Οι Σλαβικοί πληθυσμοί της Λευκορωσίας, εγκαταστάθηκαν στην περιοχή, τον 6ο και τον 8ο μ.Χ. αιώνα.

...Και μόνο από αυτές τις πιέσεις και από την γενναιόδωρη παροχή χρημάτων χωρίς την παραμικρή επιβάρυνση, βγαίνει το πόσο άγριο παιχνίδι έχει στηθεί από τα διεθνή σιωνιστικά φόρουμ κατά των ανυποψίαστων πολιτών..

...Τέλος για την ιστορία, η Λευκορωσία είναι από τις χώρες που δεν εφάρμοσαν πολιτική Lockdown.. Αρνούμενη να μπει στο στημένο »παιχνίδι» του κορονοϊού. Και των άθλιων αυτών μέτρων που παραβιάζουν κάθε έννοια ελευθερίας του πολίτη.

..» ΣΙΚΕΛΙΑΝΑ».. 2020... ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΤΙΜΗ ΣΕ ΕΝΑΝ ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΙΗΤΗ

..Γράφει ο Πάνος Καλουδάς.

...Μπορεί το καλοκαίρι αυτό που διανύουμε να έχει τις δικές του ιδιαιτερότητες.

Τις τόσο πρωτόγνωρες ιδιαιτερότητες, με τις δυσκολίες που αυτές υπάρχουν.

Όμως σε μια χώρα που δίδαξε ευγένεια και πολιτισμό, στην ανθρωπότητα..

Σε ένα νησί, όπως το δικό μας, που πρόσφερε πνεύμα και δημιούργησε ιστορία,

ο πολιτισμός δεν θα μπορούσε περιέλθει σε αδράνεια ούτε σε μαράζι.

Όποιες συνθήκες κι αν επικρατούσαν. Γεμάτη λοιπόν από πολιτιστική δράση η Σαλαμίνα

κι αυτό το καλοκαίρι. Μια δράση με πολλές και ξεχωριστές πτυχές.

Που κάθε μία έχει την δική της αξία. Με αυτό μου το σημείωμα, ξεχωρίζω μια από αυτές, που

αγγίζει βαθιά την ψυχή μου. Γιατί αφορά τον Μεγάλο μας Σικελιανό.

Τον μοναδικό Άγγελο Σικελιανό.

Με αυτό τον τόσο σπουδαίο και τόσο γάργαρα λόγο του.

Που τόση τιμή αποτελεί η παρουσία του για το νησί μας.

...Να λοιπόν που οι πολιτιστικοί φορείς του τόπου μας αποφάσισαν, με τρυφερότητα

κι αγάπη να διοργανώσουν μια εκδήλωση, προς τιμήν του Μεγάλου αυτού Έλληνα.

Του σπουδαίου αυτού λόγιου.

**Που άφησε και στο νησί μας την αύρα της γραφής και της παρουσίας του.
Μια όμορφη εκδήλωση που πρέπει όλοι μας να παραβρεθούμε
Και να επιβραβεύσουμε την πρωτοβουλία του δημάρχου μας του κ.
Παναγόπουλου**

**της οικίας που έζησε ο Σικελιανός και που γίνεται αγώνας, να
διατηρηθεί, ως
μουσικακός χώρος.**

**Η εκδήλωση φέρει τον τίτλο »Σικελιανά 2020» και πραγματοποιείται στον
χώρο**

**που έζησε αυτή η τεράστια μορφή των γραμμάτων ο Άγγελος Σικελιανός.
Επαναλαμβάνω. Είναι μια πολύ ξεχωριστή εκδήλωση. Εμβληματική για
την Σαλαμίνα μας**

**Αυτούς τους καιρούς που δοκιμάζονται ακόμα και τα Εθνικά μας Σύμβολα.
Οι πνευματικές μας δομές και η ψυχική μας ισορροπία.**

**Όλοι παιδιάςτις 3 Αυγούστου Την Δευτέρα. Όλοι να δώσουμε την
παρουσία μας στην λαμπρή
αυτή εκδήλωση.**

**Στην οποία θα μιλήσουν,οι καθηγητές Σταμάτης Πορτελάνος και
Γιώργος Σπάθης. Ενώ στο πιάνο θα είναι η κ. Μαρία- Νεφέλη Παρασκευά
Με πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα που αναφέρεται στην πρόσκληση.
...Συγχαρητήρια για την πρωτοβουλία....Και καλή επιτυχία. Που θα την
έχετε.**

**Γιατί οι Σαλαμίνιοι και καλλιεργημένοι είναι και ευαισθητοποιημένοι.
Και ξέρουν να στηρίζουν καλές πρωτοβουλίες**

.ΤΟ ΣΥΧΝΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ.

.....Γράφει ο Πάνος Καλουδάς.

...Το ότι η συμπεριφορά της πολιτείας απέναντι στον πολίτη, είναι επιεικώς απαράδεκτη, έως άθλια, αυτό είναι γνωστό. Δεν επισημαίνω κάτι καινούργιο. Σε πολλές δε περιπτώσεις, η αθλιότητα ξεπερνάει πλέον κάθε ανοχή.

Δείτε τι γίνεται καθημερινά, έξω από τις τράπεζες Και από τους οργανισμούς συναλλαγής με το κοινό. Όπου μέχρι να εξυπηρετηθούν οι εντός συναλλασσόμενοι οι εκτός λιώνουν στο λιοπύρι και στην ορθοστασία.Λιώνουν στην περιφρόνηση και την αδιαφορία Ουρές ολόκληρες Μεγάλοι άνθρωποι με προβλήματα, υγείας αρκετοί, στέκονται όρθιοι,απ' έξω. Μέχρι να έρθει η σειρά τους να περάσουν μέσα.

Να περάσουν να πληρώσουν από το υστέρημά τους, το αδηφάγο αυτό κράτος.

Που τα μαζεύει για να θησαυρίζουν οι..διαχειριστές του. Και όχι για να ανταποδώσει

τις εισπράξεις του σε έργα ανακούφισης των πολιτών. Γιατί εάν λειτουργούσε έτσι,

θα έπρεπε να υποχρεώσει τις τράπεζες, που μόνο στην περίοδο της δεκαετούς κρίσης »φαγαν» για τις τάχα ανακεφαλαιοποιήσεις τους πάνω από 200 δις ευρώ. Στερώνοντας τον λαό κι από τα πλέον στοιχειώδη.

Εάν λοιπόν διέθετε και την ελάχιστη ευαισθησία, απέναντι σε αυτούς τους πολίτες,

θα έπρεπε να υποχρεώσει τους τραπεζίτες να βάλουν κιόσκια, τέντες κι ότι άλλο προστατευτικό έξω από τα καταστήματά τους Για να ανακουφίσει λίγο τους αναμένοντες. Τον κόσμο αυτόν που με τόση καρτερικότητα στέκεται ώρες στο λιοπύρι

για να τακτοποιήσει τις την όποια οικονομική του υποχρέωση. Ή θα τους υποχρέωνε

να ανοίξουν κι άλλα υποκαταστήματα, όπου υπάρχει φόρτος. Ωστε να ανακουφιστεί

λίγο το κοινό. Όμως δυστυχώς, βλέπουμε ένα κράτος απρόσωπο. Που μόνο την καλή

του επικοινωνιακή εικόνα προσέχει.Την οποία κι έχει αναθέσει στα καλοπληρωμένα

για τον σκοπό αυτό, Μέσα Ενημέρωσης Αδιαφορώντας πλήρως για την καθημερινότητα του μέσου πολίτη Και τα δεινά που αυτός υφίσταται.

Πολύ φοβάμαι πως αυτή την αδιαφορία της η κυβέρνηση, απέναντι στο προκύψαν με

την »πανδημία» της θέμα, την τραυματική αυτή συμπεριφορά απέναντι στους πολίτες

θα την πληρώσει, πολύ νωρίτερα, από όσο νομίζει.

...ΚΑΡΤΕΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ..ΕΣΤΗΣΑΝ.. ΣΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟ ΧΙΟ..

...Γράφει ο Πάνος Καλουδάς

...»Μιλάς πολύ.. Και θα πεθάνεις»..Αυτό το μήνυμα θέλησε να περάσει προς όλους, το καρτέλ της διαφθοράς και της πολιτικής τρομοκρατίας.. Προς όλους, όσους πιστεύουν στο... »δημοκρατικό« πολίτευμα και λένε ελεύθερα τη γνώμη τους Και ποιο το καλύτερο πρόσωπο, για ένα τέτοιο ηχηρό μήνυμα, από τον Στέφανο Χίο. Τον φίλο, δημοσιογράφο, που δεν μασάει τα λόγια του. Μα με τόλμη και λεβεντιά καυτηριάζει κάθε τι στον πολιτικό και κοινωνικό χώρο. Σήμερα λοιπόν το πρωί γύρω στις 3.00 που επέστρεφε σπίτι του στα Βριλήσσια δέχτηκε από αγνώστους που του είχαν στήσει καρτέρι, δυο σφαίρες Η μία στον λαιμό και η άλλη μια στα πλευρά. Ενώ βρέθηκαν και στο αυτοκίνητό του διατρήσεις από σφαίρες. Αμέσως ο Στέφανος προσπάθησε να καλυφθεί.Όπου και όπως μπορούσε. Κατά την αστυνομία αυτό που τον έσωσε από τους πληρωμένους δολοφόνους είναι ότι το όπλο τους μπλόκαρε πριν προλάβει να αδειάσει όλο του το »φορτίο«, πάνω στο σώμα του άτυχου Στέφανου. Από τους πυροβολισμούς που ακούστηκαν σε όλη την περιοχή, κατέβηκε η γυναίκα του από το σπίτι, η οποία τον μετέφερε αιμόφυρτο στο »Σισμανόγλειο« Και από κει μεταφέρθηκε στο ΚΑΤ. Όπου δίνει την μάχη του Η κατάσταση της υγείας του θεωρείται ελεγχόμενη. Έτσι καθαρίζει η Μαφία όποιον την ενοχλεί. Και στην μόνη περίπτωση που ο Χίος θα μπορούσε να ενοχλεί, είναι οι πολιτικές του θέσεις και ο τρόπος που τις εκφράζει αυτές. Η τόλμη του Και η κοινωνική του ευαισθησία Ο τσαμπουκάς του απέναντι σε κάθε τι που αδικεί τον συνάνθρωπό του Σε κοινωνικό και πολιτικό

επίπεδο. Άρα ποιοι ενοχλούνται και ποιοι θα μπορούσαν να είναι οι εντολείς Και οι ηθικοί αυτουργοί το αντιλαμβάνεσθε χωρίς να το πω. Έτσι είχε γίνει πριν λίγα χρόνια και με τον υπέροχο δημιουργό της σελίδας »Troktiko.gr» τον Σωκράτη Γκιόλια. Που τον έφαγε η μαφία της πουλημένης »δημοσιογραφίας» Γνωστοί και μη εξαιρετέοι.. Εδώ αυτούς που περισσότερο ενοχλούσε ο Στέφανος ήταν η πολιτική νομενκλατούρα. Συμπεράσματα δεν βγάζω. Το θέμα απλά ξεδιπλώνω. Τέλος ο Χίος είχε φύλαξη. Μέχρι που ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη του τη αφαίρεσε Τι να πω; Εύχομαι στον φίλο Στέφανο ταχεία ανάρρωση. Και ποτέ ξανά τέτοια είδηση να μην ακούσουμε Που να δολοφονεί την ελευθερία του λόγου και της έκφρασης.

..ΧΘΕΣ ΣΤΟΝ »ΜΑΓΕΜΕΝΟ ΑΥΛΟ»

ΜΕ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟ.

..Ήταν μια από τις βραδιές αυτές, που με τόσο μεράκι, γνώση, ευγένεια και αγάπη, προσφέρει ο Δημήτρης Θεοφίλου στο κοινό του.

...Με έναν Κώστα Βενετσάνο, αστείρευτο, γεμάτο κέφι όπως πάντα και ζωντάνια. Γεμάτο πάθος και προσφορά γι' αυτό που κάνει. Μια πραγματικά ακούραστη »μηχανή» τέχνης. Που χαρίζει τον πολιτισμό της τόσο γενναιόδωρα. Με τον Βενετσάνο είμαστε φίλοι, έχω αυτή την τιμή δηλαδή, αρκετές δεκαετίες. Ε..αυτή την περίοδο στον »Μαγεμένο Αυλό» τον είδα πραγματικά να τα δίνει όλα. Τον χάρηκα και του το είπα. Τι ήταν αυτό. Τι όμορφο »ταξίδι». Το χάρηκαμε όλοι.. Ήμασταν μεγάλη παρέα. Ήταν μαζί μας ο γνωστός συνθέτης κι αγαπημένος μου φίλος και συνεργάτης ο Βαγγέλης Πιτσιλαδής του οποίου ο Κώστας είπε και τρία από τα 800 του τραγούδια (Τον »Αλέξη» »Στις 16 Μάη μήνα» »Το καλοκαίρι» που το πρώτο-τραγούδησε ο Τόνυ Πινέλι)

Μαζί μας ο επίσης αγαπημένος μου επιχειρηματίας Νότης Χριστοδούλου, ο φίλος κι αδελφός μου, ο γνωστός σκηνοθέτης Δημήτρης Κολλάτος η παλιά καλή μου συνάδελφος στην ΕΡΤ κι αγαπημένη μου, η Έφη Σαμαρά, η ιέρεια του τραγουδιού και φίλη μου Ελένη Ροδά, Το αηδόνι μου η Ειρήνη Χατζέλη που ξέρει πόσο την αγαπώ, ο τραγουδιστής Κώστας Παπαδόπουλος κι άλλοι.. Ήταν μια πραγματικά ξεχωριστή βραδιά. Με έναν όπως πάντα φιλόξενο Θεοφίλου κι έναν αεικίνητο κι απέραντα μελωδικό Κώστα Βενετσάνο. Που μαζί με τον ταλαντούχο Νίκο Πλάτανο δώσανε ρεσιτάλ. Γιατί απλά όσες μάσκες και αν θέλουν να φορέσουν στον Έλληνα, με όση βία, τρόμο και αγριάδα κι αν τον πνίξουν, αυτός δεν μασάει..

.ΕΔΩ ΚΑΡΑΒΙΑ ΧΑΝΟΝΤΑΙ...ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΠΙ ΧΤΕΝΙΖΕΤΑΙ..

..Γράφει ο Πάνος Καλουδάς.

...Γιορτή της Δημοκρατίας !!!! Ω τι χαρά!!! Λάμψη δημοκρατίας

...Κι αναρωτιέμαι ο ταπεινός..Ποιας αλήθεια Δημοκρατίας;;;

Αυτής που συστήθηκε από μια ομάδα υπόπτων με αδιαφανείς ικανότητες; Από μια παρέα όπου κυρίαρχη είναι η διαχρονική δολιότητα; Από κάποιους που με τις ψευτιές τους καταφέρνουν και χειραγωγούν την ψήφο και δι αυτής την εμπιστοσύνη των πολιτών; Της δημοκρατίας αυτής, που στην πλειοψηφία τους οι ταγοί χρησιμοποιούν το θεσμό δι' ίδιον όφελος; Αφήνοντας πίσω τους την ηχώ της ανικανότητας τους; Μαζευτήκατε να εορτάσετε τι; Τη διαχρονική λεηλασία αυτής της άμοιρης χώρας; Τη φτώχεια που της φορτώσατε Την κατάντια που της φυτέψατε; Την »δημοκρατία» (σας) που έκοψε μισθούς και συντάξεις; Που επέβαλε στη χώρα μνημόνια; Που έδωξε τα παιδιά μας στο εξωτερικό,μετανάστες; Που έκλεισε επιχειρήσεις; Που προκάλεσε αφαίμαξη σε κάθε τι το προσοδοφόρο; Που φτωχοποίησε τον λαό;

Την κομμένη στα μέτρα σας »δημοκρατία» (σας) εορτάσατε αναίσθητοι;

Όταν χάρη σε σας ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού ζει από τα συσσίτια των

Δήμων. Από την ισχνή έως ντροπιαστική, ενίσχυση της πρόνοιας. Ή ακόμα κι από τα σκουπίδια; Πήγατε «κύριοι» να εορτάσετε την δημοκρατία αυτή που σαν τα μούτρα σας την χτίσατε; Αφήνοντας τον λαό να σέρνεται στις μυριάδες δυσκολίες

της καθημερινότητας του;

...Τη στιγμή που πύρινη λαίλαπα καίει τα δάση της απροστάτευτης χώρας μας.; Όταν οι Τούρκοι διεκδικούν σημεία της πατρίδας μας. Όταν ο στόλος των ισχυρών δυνάμεων βρίσκεται στην Κρήτη και στο δοκιμαζόμενο Καστελόριζο. Και διαπλέει το Αιγαίο; Όταν εκτός τα Ίμια (του Σημίτη που τον είχατε εκεί και τον καμαρώνατε) έχει στους διεθνείς χάρτες γκριζαριστεί και το Καστελόριζο. Όταν γεμίσατε την χώρα λαθρομετανάστες που βρίζουν, βιάζουν, καίνε τα σύμβολα μας και κλέβουν.. Όταν σκορπίσατε εσείς τόσα δεινά στον τόπο;

Πήγατε να εορτάσετε την δημοκρατία αυτή που καταπατάει τις αρχές και το σύνταγμα της χώρας; Έ όχι. Να την χαιρέσετε αυτή σας την «δημοκρατία» Και έτσι επιδεικτικά να την εορτάζετε Με τα πανάκριβα μοντελάκια σας «κυρίες» μου. Που είναι αποκτημένα από τις στερήσεις του λαού. Τι να πω; Λυπάμαι; Έχει κάποιο νόημα;. Όχι δεν σας λυπάμαι. Λυπάμαι τον λαό αυτό για το σύνδρομο που τον κατέχει. Να σας ξέρει. Και να επιμένει να σας ψηφίζει. Παρά τα όσα δεινά του

έχετε επιφέρει.

...Τέλος μια από τις φωτογραφίες που βάζω έχει το δικό της νόημα Το ότι σαλάτα χωρίς μαϊντανό δεν γίνεται..

..ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ...ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ... Η ΣΤΑΥΡΩΣΗ...

...Γράφει ο Πάνος Καλουδάς.

..Θλίψη; Απόγνωση; Αποτροπιασμός; Ή νίκη τελικά και ευφορία;;;

Που μπήκαν να δοξάσουν τον προφήτη τους, μέσα στον δικό μας Μεγαλόπρεπο, Χριστιανικό ναό. Με τον Κύριο μας, τον Ιησού, στον τρούλο. Να τους κοιτάζει κι Εκείνος, από ψηλά σαστισμένος. Μήπως μπήκαν στον λαμπρότερο αυτό Ναό του κόσμου, αποδεχόμενοι σιωπηλά του Μεγαλείου Του Ενός και Μόνου δικού μας Θεού. Ως τον ισχυρότερο απ'τον προφήτη

...Εμφανώς πια, τους γελοιοποιεί ο φιλόδοξος ηγέτης τους. Που θέλει να το παίξει «πατέρας» όλων των Μουσουλμάνων. Μια ακόμα θεατρική παράσταση του αξιολύπητου και γελοίου Ερντογάν. Που προκαλεί με ψυχοπαθητικές ακρότητες. Και απερίγραπτο αριβισμό. Ο νέος Πορθητής της Ανοησίας του. .

...Όμως..Να μην κρυβόμαστε πίσω από τα δάκτυλά μας. Είναι μόνο ο Ερντογάν και

οι παρανοϊκές πρωτοβουλίες του;

Εκείνος, ο...κατά τον τίτλο, Οικουμενικός, που είναι;; Που είναι ο Παναγιώτατος Βαρθολομαίος. Και με ποιο δικαίωμα σιωπά; Απεργία πείνας θα έπρεπε να είχε κάνει. Γι αυτό το θλιβερό για την Ορθοδοξία γεγονός. Θα έπρεπε να κάνει συνεχείς δηλώσεις στα διεθνή μέσα.. Θα έπρεπε να είναι ήδη σε ένα αεροπλάνο και να πηγαίνει να ενημερώνει τους αρχηγούς των κρατών ζητώντας στήριξη. Θα έπρεπε από αυτόν να έχουν εκφρασθεί, οι πιο σκληρές θέσεις. Και ας τον καθαιρούσαν μετά Θα »έπεφτε« ηρωικά μαχόμενος. Όμως ο θρόνος είναι γλυκός. Και η διατήρησή του απαιτεί σιωπή. Υποταγή και συναίνεση

Ντροπή; Μα κι αυτή η λέξη όπως και τόσες άλλες έχει χάσει το νόημα της.

Τελικά μήπως είναι ΚΑΙ εκ των έσω, πορευόμενη η ιστορία;

Λέω μήπως; Γιατί την χλιαρότητα την διακρίνω σε πολλά επίπεδα

...Ο »ΜΑΓΕΜΕΝΟΣ ΑΥΛΟΣ«.. ΤΩΝ ΘΕΡΙΝΩΝ ΜΑΣ »ΤΑΞΙΔΙΩΝ«

....Γράφει ο Πάνος Καλουδάς.

...Δροσερές καλοκαιρινές βραδιές. Γεμάτες μελωδία, ποιότητα και ομορφιά, ζει η

Αθήνα μέσα στον υπέροχο κήπο του »Μαγεμένου Αυλού». Εκεί στην ολόδροση και ανθοστόλιστη πλατεία Προσκόπων στο Παγκράτι. Βραδιές με άλλο ύφος, άλλη άποψη, άλλες αναζητήσεις. Που δίνουν την πραγματική εικόνα της καλοπέρασης με την δέουσα ευπρέπεια κι αρχοντιά. Πάντα μέσα στα πλαίσια των καιρών. Αυτό το τόσο προσεγμένο στέκι του Δημήτρη Θεοφίλου, με την εκπληκτική του κουζίνα, το επιλεγμένο κρασί του και την ιδανική, με την ατμόσφαιρα, μουσική του. που πραγματικά μιλάει. Τι μιλάει; Φλυαρεί μες τις καρδιές όλων μας. Και παρά τους τόσο δύσκολους καιρούς παραμένει ένας ισχυρός πόλος έλξης, για όλους αυτούς που ξέρουν να δίνουν διάσταση και μεγαλοπρέπεια στην καθημερινότητα τους. Μέσα από την απλότητα και την συνέπεια που αυτή ακολουθεί. Κάθε βράδυ και κάτι διαφορετικό. Κάτι μαγευτικό. Με άξονα πάντα, την ευγένεια και τον πολιτισμό, που σε κάθε του πρωτοβουλία διαχέει ο Δημήτρης Θεοφίλου. Την προθυμία, την αμεσότητα και την ευγένεια του προσωπικού. Του Στέλιου Σαβούρδου που καταθέτει πραγματική ψυχή..Του Χρήστου, του Στέφανου του Σωτήρη και όλων των συνεργατών του κ. Θεοφίλου. Ξεχωριστή η παρουσία του ταλαντούχου μουσικού Νίκου Πλάτανου. Μα και της σοπράνο Ευανθίας Χριστοπούλου που τόσο πολύ γοήτευσε με την φωνή της τον γνωστό μαέστρο και απέραντα απαιτητικό στην δουλειά του, Βαγγέλη Πιτσιλαδή.

Όσο για τα Σαββατόβραδα, Καλά εκεί πια είναι το αποκορύφωμα Αφού στο ταξίδι »πλοηγός» είναι ο ένας και μοναδικός Κώστας Βενετσάνος. Με την πείρα που κουβαλάει. Και τα χαρίσματα που έχει. Καλλιτεχνικά και προσωπικά. Κι όλα αυτά, που επί μισό αιώνα, από παιδί ακόμα, προσφέρει στο κοινό του. Στο κοινό αυτό που με αγάπη τον κρατάει στην πρώτη γραμμή. Και αντλεί από αυτόν πολιτισμό, ήθος, ευγένεια

..Όσοι ακόμα δεν πήγατε να απολαύσετε μια βραδιά, από τις τόσο ξεχωριστές του »Αυλού» Ένα Σαββατόβραδο με τον Κώστα Βενετσάνο, πραγματικά χάνετε..Δροσιά, καλό φαγητό, υπέροχη μουσική ποιότητα.. Σε συνδυασμό με την απόλυτα οικονομική απλότητα.

Στην κάτω μεσαία φωτογραφία ο κ. Δημήτρης Θεοφίλου με τον γνωστό ηθοποιό Νίκο Καλογερόπουλο Και στην μέση την ταπεινότητα μου..

....ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ 3 ΧΡΟΝΙΑ, ΧΩΡΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

....Γράφει ο Πάνος Καλουδάς.

...Μέχρι πριν τρία χρόνια, αυτό το χαμόγελο, αντανakλούσε τη λάμψη του, στις καρδιές όλων μας. Με αυτή την καθαρότητα την αγνότητα και την μπέσα που το χαρακτήριζε. Σαν σήμερα το 2017, έπαψε να υπάρχει. Στις 18 εκείνου του Ιούλη, η καλή μου φίλη και χρόνια συνάδελφος μου στην ΕΡΤ, η Εύα Παπαδάκη αποφάσισε να εγκαταλείψει την ματαιότητα αυτής της ζωής. Πνιγμένη στα προβλήματα και στις ανασφάλειες που αυτά της προκαλούσαν. Γύρισε την πλάτη στην ζωή, με τόλμη κι αποφασιστικότητα. Με απόγνωση για τα αδιέξοδα που την κατείχαν. Παρά τα όσα της έλεγα κι εγώ κι άλλοι φίλοι μας. Το κουράγιο που προσπαθούσαμε να της δώσουμε..

Νεότατη Μόλις που βάδιζε στην τεσσαρακοστή της δεκαετία. Αυτό το υπέροχο πλάσμα. Το πάντα χαμογελαστό κορίτσι. Τα τελευταία χρόνια η Εύα δούλευε στο ραδιόφωνο του Δήμου της Αθήνας. Ήταν αρχισυντάκτρια στον σταθμό »9.84« Μιλούσε άπταιστα τρεις ξένες γλώσσες. Έχοντας μια πολύ καλή παιδεία. Και μια ικανή εμπειρία στον επαγγελματικό μας χώρο. Ένα πολύ καλό κορίτσι Κοινωνικό, ευγενικό, αυθόρμητο και απέραντα χαρισματικό.

Ας είναι καλά εκεί πάνω στους ουραμούς. Τους οποίους πάντα κοιτούσε με ποιητική και φιλοσοφική διάθεση. Ας είναι καλά.

Και να ξέρει πως δεν την ξεχνάμε. Αντίθετα την αγαπάμε

Την ημέρα μου την θύμισε ο κοινός μας φίλος ο Παναγιώτης Σγούρος. Τον οποίο τον αγαπούσε και τον εμπιστεύονταν.

...ΠΕΡΑΣΕ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΚΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΣ

.....Γράφει ο Πάνος Καλουδάς.

...Ένας χρόνος μοναξιάς, χωρίς αυτόν τον αληθινό ποιητή της μελωδίας.

Τον Νίκο Λαβράνο. Τον άρχοντα του πενταγράμμου Τον μουσουργό αυτόν, που τόσο τρυφερά ακούμπησε την ψυχή μας, με την αθάνατη μουσική του. Με τους ουράνιους του φθόγγους Τον δημιουργό αυτόν, που έδωσε στον Τόλη Βοσκόπουλο, στον Γιάννη Πάριο, στην Μαρινέλα και σε όλους τους σπουδαίους τα πιο όμορφα και τα πιο αξέχαστα, τραγούδια που είπαν.

Σήμερα τελέσθηκε το ετήσιο μνημόσυνο του, στον Ναό της Αγίας Βαρβάρας, στο Τέρμα Πατησίων. Με πρωτοβουλία του αδελφού του Γιώργου της αδελφής του και λιγοστών φίλων. Που μέσα σε ένα κλίμα οδύνης πήγαν να του δώσουν τον έναν ακόμα νοερό τους χαιρετισμό. Μαζί με ένα ακόμα πικρό αντίο Συντετριμμένος πραγματικά ο Γιώργος. Ήταν πολύ δεμένα τα αδέλφια. Πρώτος έφυγε ο Γεράσιμος Πέρσι ο Νίκος.

Αυτός ο υπέροχος μουσικός. Που μόνος του ήταν μια ολόκληρη ορχήστρα. Τι κρίμα ο πολιτισμός μας να χάνει τέτοιους θησαυρούς. Τι κρίμα η κοινωνική ορφάνια των καιρών, να έχει και το βάρος της ορφάνιας αυτής του πολιτισμού.

...Παιδί ήμουν όταν γνώρισα τον Νίκο. Εκεί στο Χαλάνδρι που έμενε τότε. Αρχές της δεκαετίας του '70 Μου τον γνώρισε ο Δάκης Κι από τότε παραμείναμε δυο πολύ καλοί φίλοι. Ήταν σε όλα του μοναδικός αυτός ο τόσο αγαπημένος όλων μας. Ο τόσο αδικοχαμένος Νίκος Λαβράνος.

Ετοιμάζαμε την βιογραφία του. Ήδη ο Βοσκόπουλος είχε μιλήσει για τον Νίκο τον καλό του φίλο και συνεργάτη. Δεν προλάβαμε. Έφυγε γαμώτο επάνω σε μια νέα του δημιουργική περίοδο. Ας είναι καλά τουλάχιστο εκεί πάνω, στης σιωπής τον κόσμο, που πήγε Κι ας τον γεμίσει μελωδίες

-Γιώργο Λαβράνο, φίλε κι αδελφέ. Να είσαι καλά να τον θυμάσαι.

...Στην πρώτη φωτογραφία, από ένα πρόσφατο σχετικά, γλέντι μας στον «Μαγεμένο Αυλό» με την ηθοποιό Μαίρη Χρονοπούλου και φυσικά τον Νίκο. Στην δεύτερη από τηλεοπτική εκπομπή. Στην τρίτη με τον αγαπημένο του Τόλη. και στην τέταρτη, στο πιάνο σε στιγμή δημιουργίας.